

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 44

מיום ראשון, י"ז באב תשע"ב, 5.8.2012

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 44 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, י"ז באב תשע"ב, 5.8.2012, בשעה 19:00

משתתפים:

סגנית ומ"מ ראש העיר	גב' שירה אבין -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
סגן ראש העירייה	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	מר רפאל בראל -
חבר מועצה	מר משה אורי לוי -
חבר מועצה	מר עידן למדן -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר אבירם גרובר -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -

חסרים:

ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר -
סגן ראש העיר	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	פרופ' מרק מימוני -
חבר מועצה	מר שמואל גריידי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	גב' פרח מלך -
היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלום -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
מהנדס העירייה	אדר' ולדימיר לוי -
מנהלת תאגיד המים	גב' אילנה ניצן -
תאגיד המים	רו"ח עקיבא זינגר -

על סדר היום:

1. שאילתא של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, בנושא שיפוץ יד לבנים.
2. שאילתא של חבר מועצת העיר, גיא קלנר, בנושא סימון מדרכות.
3. אישור הכשרת דני וובק לפקח סביבה לאכיפת חוק הרשויות המקומיות.
4. אישור מועצת העיר להגדלת הון מניות רימונים – חברה לפיתוח רמת השרון בע"מ למול השקעת בעלים של העירייה בחברה.
5. אישור חוזה עבודה לסמדר ברדה כעוזרת ראש העיר בלשכת מנכ"ל העירייה בהתאם לאישור משרד הפנים.
6. אישור להארכת תקופת ההכרזה, פינוי בינוי "הצעירים" ברחוב השח"ל.
7. דיווח דו"חות כספיים תאגיד שרונים.
8. שונות.

גב' שירה אבין: אני רוצה לפתוח את ישיבת המועצה מן המניין מס' 44. איציק לא נמצא כאן, הוא עם גב תפוס כבר 4 ימים. אנחנו מתחילים בישיבה.

1. שאילתא של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, בנושא שיפוץ יד לבנים.

גב' שירה אבין: נושא אחד שעל סדר היום, שאילתה של חבר המועצה אבי גרובר בנושא שיפוץ יד לבנים.

מר אבי גרובר: שנייה משהו לפני. לפעמים בישיבות עולים כל מיני נושאים שאנחנו אומרים שיבואו עוד פעם לדיון. היה גם את הסיפור עם הקולונדות, גם סיפור בקשר לניצולי שואה, הנחה לניצולי שואה. זה נושאים שאמרו שיחזרו לפה ולא חוזרים.

גב' שירה אבין: לא חזרו עדיין.

מר אבי גרובר: לא חזרו עדיין. השאלה מה קורה עם הדברים האלה. הסיפור של הקולונדות היה פה בינואר. היה לנו שם, אם אני זוכר נכון, 3 חודשים לתת תשובה. בינתיים, אני אגיד את זה ככה, לא קורה כלום. שם היו דברים שהעירייה היתה מחויבת לעשות אותם.

גב' שירה אבין: ובנושא השני אמרת לגבי-

מר אבי גרובר: שניים מהשנה. הנושא השני זה למשל ניצולי השואה.

???: נדבר על זה בישיבה הבאה.

מר אבי גרובר: בסדר.

גב' פרח מלך: אני אבדוק את הכל ואני אתן לך תשובה.

מר אבי גרובר: עכשיו לשאילתה. השאילתה שלי מתייחסת לנושא

של שיפוץ יד לבנים, שלא מזמן נחנך. יצאנו אז בזמנו למכרז במהלך שנת 2010, ובחודש דצמבר 2010 נחתם חוזה בין העירייה לבין הקבלן שנבחר ולפי התנאים של החוזה היה על הקבלן להשלים ולסיים את ביצוע העבודות תוך לא יותר מ-10 חודשים ממועד קבלת צו התחלת העבודה. המועד שנקבע היה 23/1/11. זאת אומרת שב-23/11/11 היו אמורים להשלים את העבודות. תכלס אנחנו נמצאים, במהלך יולי קיימנו שם איזה טקס, אבל הבנתי שעדיין זה לא ממש פתוח לקהל, אם הבנתי נכון, אבל יכול להיות שכן. מדובר פה על הרבה מאוד חודשים של איחור. אני שואל פה מדוע זה התעכב בצורה כל כך דרמטית. אני שאלתי מי זה אמור להסתיים, אז אנחנו אומרים, כשהשאילתה הזאת הוגשה בתחילת מאי.

גב' שירה אבין: ב-10/5.

מר אבי גרובר: לא היה לי ברור למה זה התעכב עד עכשיו, אבל

נעזוב את זה שנייה בצד. גם העבודות שאישרנו בהתחלה היו בסדר גודל של 7 מיליון ש"ח, אם הבנתי נכון ההיקף הסופי הוא 12.5, אם אפשר לקבל קצת פירוט על השוני.

מר אורן ברעוז: לא דיברנו על זה באיזה ישיבה? דיברנו על זה.

מר אבי גרובר: היה אמור לעלות ואיציק אמר שהוא רוצה זמן

בשביל לענות, ולא ענה. לא היתה תשובה מסודרת, הוא אמר שהוא ייתן לי תשובה. והשאלה האחרונה, במסגרת החוזה יש שם קנס של 5,000 ש"ח ליום על

הקבלן. היה פה איחור משמעותי. השאלה האחרונה של היתה לגבי הקנס, האמת היא שגם מעניין אותי יותר בהיקף הרחב, זה לא רק בחוזה הספציפי הזה, האם העירייה אוכפת את הסעיף הזה של הקנס שיש לה אותו בתוך החוזים והיא יכולה להשתמש בו כדי להבטיח שהקבלנים יעמדו בזמנים.

אדר' ולדימיר לוינ: קודם כל, לא מפעילים את הקנס מכיוון שאנחנו, העירייה, ביקשה מהקבלן עבודות נוספות. היה באמצע מקרה שקבלן נפטר, אז היה עיכוב גם של חודשיים בגלל המוות שלו.

מר אבי גרובר: אנשים אמרו לי שעבדו כל הזמן, לא הפסיקו אף פעם.

אדר' ולדימיר לוינ: זה לא נכון. איך אפשר? אני מסביר שיש עבודות נוספות, שהעבודות האלה לא היו כלולות בחוזה. בגלל זה יש ארכה של החוזה ושל תקופת ביצוע. בגלל זה גם יש את העבודות הנוספות, וגם גדלה העלות של הפרויקט.

מר אבי גרובר: אז מה היו העבודות הנוספות?

אדר' ולדימיר לוינ: יש פירוט ממש מדויק. אם אתה רוצה ניתן לך.

מר גיל גורדון: התחלנו במקור 7-8 מיליון, זה נגמר ב-11.5 מיליון ש.

מר אבי גרובר: אני יודע 12.5.

אדר' ולדימיר לוינ: כולל גם חדר אשפה, דלפקים, מה שבנינו, שינויים, חדר מחשבים, הורדת הבמה, חדר שחקנים. זה עולה כסף.

ד"ר יונה ברגור: וזה היה במפרט, מה אתה מדבר.

אדר' ולדימיר לוינ: חדר אשפה לא היה במפרט, חדר מחשבים לא היה במפרט.

ד"ר יונה ברגור: הורדת במה לא היה?

אדר' ולדימיר לוינ: לא.

מר אבי גרובר: אז מה היה בהתחלה?

גב' פרח מלך: אז הוא ייתן לך ותראה סעיף סעיף.

אדר' ולדימיר לוינ: אם אתם רוצים לקבל את הפירוט, בבקשה, תקבלו את הפירוט במדויק כל עבודה כמה עלה.

מר אבי גרובר: אנחנו סגרנו פה מתקן מרכזי בעיר לתקופה מאוד ארוכה, כמעט שנתיים הספרייה המרכזית של רמת השרון היתה סגורה. אני בתור ילד זוכר את עצמי הולך לספרייה הזאת, ואני בטוח שכל מי שגדל פה באיזשהו מקום זה סוג של לב של העיר הזאת. זה לב תרבותי.

גב' שירה אבין: כדי לשפץ את בית יד לבנים היה מחויב גם לסגור את הספרייה. הספרייה לא נסגרה באופן מוחלט, אלא היא עברה ל... ושם ניתן השירות. דבר שני, אפשר לתת לך שתראה בדיוק את הדברים שנעשו בנוסף. יש דברים שהיו במפרט הראשון, יש דברים שלא היו במפרט הראשון ונוספו לאחר מכן. לכן אני אומרת, אתה יכול לעבור על הדברים ולראות, אין פה משהו שמישהו מנסה להסתיר פה. הדברים קיימים, יש רישום מדויק, אתה יכול לבוא, לראות, לקבל את הדברים.

מר גיא קלנר: על מה אתה מלין בעצם?

מר אבי גרובר: שלא מתארגנים למכרז כמו שצריך. היה מכרז שאמרו 'נעשה 10 חודשים, נשבית את המתקן הזה ל-10 חודשים'. ובסוף כמעט 20 חודש המקום...

מר גיא קלנר: אבל הביאו מוצר הרבה יותר חזק.

מר אבי גרובר: אפשר להתווכח על זה, אבל צריך לתכנן את זה מראש. צריך לדעת לפני שסוגרים כזה מתקן מה כל העבודות.

מר גיא קלנר: מה הקשר לכסף ציבורי? אם בסופו של דבר העמידו בית יד לבנים טוב יותר ומושלם יותר? יש מקרים בחיים שאתה מקבל החלטה תוך כדי תנועה.

גב' שירה אבין: אנחנו פה אישרנו. קודם כל, כל תקציב שהיה מעבר הובא גם לוועדת כספים וגם לישיבת המועצה, זה לא משהו שמישהו היה יכול להחליט על דעת עצמו. ואבי, במקרה הזה, ישב בכל הישיבות גם בוועדת כספים וגם בוועדות מועצה.

מר אבי גרובר: משביתים מקום מרכזי של נותן שירות לציבור, לתקופה כל כך ארוכה. הרי אני יושב בוועדת מכרזים ולי אישית יש קצת חוסר נחת לדרך שבה מתכוננים לחלק מהמכרזים. זאת אומרת שמביאים מכרז והוא לא סגור מכל הפינות שלו, ואז מתחילים לעבוד, אז פתאום מגלים שזה חסר, וצריך לעשות חדר לאמנים, וצריך לעשות במה לזה, ופתאום העבודות-

גב' שירה אבין: אבי, אתה מכניס שני דברים. קודם כל, אתה מדבר שאתה יושב בוועדת מכרזים. בוועדת מכרזים שאתה יושב, ההתנהלות של ועדת מכרזים נעשית באופן תקין ושם אתה יכול לראות איך היא מתנהלת או

לא. כשאתה בא ואומר עכשיו על מכרזים שנעשים ולא נעשים ונסגרים עד הסוף, אתה בא עכשיו ואומר על דבר שאני לא יודעת אם בדקת ונכנסת לגופו של כל מכרז לדעת מה נעשה. אתה דיברת עכשיו כמשהו כללי.

מר אבי גרובר: נכון, זו דוגמה לדעתי שממחישה את זה בצורה מאוד חזקה, את הבעיה הזאת.

גב' שירה אבין: אתה יכול לדבר ספציפית ולשאול כאן לגבי הנושא של בית יד לבנים, וזה בסדר.

מר אבי גרובר: קיבלתי תשובה. הסיבה לעיכוב היתה כי היו עבודות נוספות שאתם חשבתם לעשות, בגלל זה גם לא הפעלתם את התנאי. אתה תיתן לי את זה עכשיו, לא? את העבודות הנוספות.

מר עידן למדן: את לוח העבודות הנוספות ולוח הזמנים.

גב' שירה אבין: אבי, אני אומרת שוב, אתה היית גם שותף לכל הדברים שנוספו, שהתקבלה החלטה בסופו של דבר להוסיף עוד דברים. ושוב, הכל בא ממטרה אחת, שהמקום יהיה כמה שיותר טוב ושייתן מענה בצורה המירבית לכלל תושבי העיר. זה דבר אחד. היה שם מה שוולדימיר אמר על קבלן שבמהלך העבודה קיבל דום לב ונפטר. זה לא מישהו שהיה חולה לאורך הזמן, זה היה משהו שהיה פתאומי, היה צריך להיערך. וזה גם נושא, שגם אם אנשים בחלק מהזמן כן עבדו, לא עבדו באותו קצב. יש דברים שצריך גם לקחת אותם בחשבון כי זה בלתי"ם שהוא לא משהו שהיה צפוי לנו שהקבלן שקיבל את העבודה באמצע השיפוץ פשוט יקבל דום לב.

מר עידן למדן: זאת אומרת, לטעמנו בנסיבות שנוצרו, אנחנו אלה שאמורים היו לא לחייב אותו באחריות.

גב' שירה אבין: משני טעמים. אחד, זה דברים שאנחנו הוספנו

במהלך הזמן, והדבר השני זו הטרגדיה שקרתה במקום, זה הכל.

מר אבי גרובר: לנושא הזה של אישרנו מראש, אם את זוכרת,

קודם כל זה בא לוועדת כספים אחרי שהעבודות בוצעו ודיברנו על זה, וגם שם

איציק אמר שאנחנו צדקנו בזה שלא היה צריך להביא לנו אחרי שביצעו את

העבודות אלא היה צריך להביא לנו את זה לפני שבוצעו.

גב' שירה אבין: זה נאמר גם פה, באחת מהשיבות של המועצה.

מר אבי גרובר: בסדר, אני הגשתי את השאילתה הזאת-

מר טל עזגד: אז למה הגשת את השאילתה אם אתה כבר יודע את

התשובות?

מר אבי גרובר: אני שאלתי את זה לפני יותר מ-3 חודשים.

כשהגשתי את זה עוד לא ידעתי את כל הדברים.

גב' פרח מלך: אבי, אתה צודק.

מר אבי גרובר: דבר שני, על הנושא שנפטר מנהל העבודה.

גב' שירה אבין: הקבלן.

מר אבי גרובר: אנחנו כעירייה מתקשרים עם חברות. אז זה שמנהל

עבודה אחד נפטר-

גב' פרח מלך: הוא הקבלן הראשי, מה זה מנהל עבודה? הוא

הבעלים.

מר אבי גרובר: אז צריך לראות, אנחנו מתקשרים עם חברות מספיק רציניות כאלה-

מר טל עזגד: שלא ימותו. אבי, בחיך.

מר אבי גרובר: את צודקת שבאלקטרה או בחברות כאלה, באמת כשנפטר אחד האנשים שם-

גב' פרח מלך: זה לא אותו דבר.

מר אבי גרובר: כשאת עובדת עם חברה מספיק רצינית אז יש לה מספיק מנהלי עבודה להביא. חס וחלילה אחד נפטר, יושבים שבוע וממשיכים לעבוד.

גב' שירה אבין: אבי, היה לנו מקרה נוסף גם בבית ספר בנווה גן, גם שם התעכב העניין.

מר אבי גרובר: אנחנו צריכים לעבוד עם חברות מספיק רציניות שזה לא יהיה משהו שיעצור 10 חודשים את העבודה.

מר עידן למדן: פרויקט כזה גדול שאמור לקחת, אז אולי היינו צריכים-

גב' פרח מלך: עידן, נו באמת, ידעתם דבר כזה?

מר עידן למדן: היינו צריכים לחשוב בוועדה, יש תקן מסוים של קבלן, זה הכל.

גב' שירה אבין: אנחנו בוועדת מכרזים, כמו שאתם יודעים, ואתם חברים ושותפים לכל תהליך בשקיפות מלאה, לא יכולים להחליט איזה קבלן בא לנו להעסיק.

מר אבי גרובר: הסיבה ששאלתי את השאילתה זה שיש 10 חודשים איחור, לא שיש חודשיים איחור. בגלל זה שאלתי, על ה-10 חודשים.

מר גיא קלנר: עם כל הכבוד, זה קרה מקרה נקודתי, זה לא בית חולים, מצאו לזה אלטרנטיבות, העתיקו את האירועים למקומות אחרים.

מר עידן למדן: אם זה היה מקרה נקודתי אז אתה צודק.

מר גיא קלנר: זה משהו אחר. אם זה עניין עקרוני על התנהלות מכרזים, אז תגיד מה שאתה רוצה.

גב' שירה אבין: טוב, שאלת שאלות, אני בהחלט חושבת שהתשובות שענינו הן מספקות לעניין. אני אומרת שוב, אנחנו לא ניגרר שעה וחצי להמשך הסוגיה הזאת. אבי, פרטים נוספים שתרצה, אתה רשאי להגיע לוולדימיר.

מר אבי גרובר: במקומות אחרים אתם מפעילים את הקנס הזה?

גב' שירה אבין: שנייה. אתה רשאי להגיע לוולדימיר לקבל את הנתונים.

מר טל עזגד: בערים אחרות יד לבנים הוא ככה וככה? נו באמת, זה לא רלוונטי.

מר אבי גרובר: רגע, מותר לי שאלה נוספת. הקנס הזה מופעל לפעמים?

- גב' פרח מלך:** אם יש... אז כן.
- מר טל עזגד:** עכשיו הוא יבקש ממך דוגמאות. למה את נכנסת לזה?
- מר אבי גרובר:** הפעלתם פעם את הקנס הזה?
- גב' שירה אבין:** היו בעבר.
- אדר' ולדימיר לוין:** כמה פעמים כן, אבל במקרה הזה לא.
- גב' שירה אבין:** לא, הוא שואל בכלל.
- מר אבי גרובר:** זה משהו שנעשה בו שימוש?
- גב' שירה אבין:** כן. אז הנה, יש תשובה.

2. שאילתא של חבר מועצת העיר, גיא קלנר, בנושא סימון מדרכות.

- גב' שירה אבין:** אנחנו עוברים לנושא השני. גיא, שאילתה שלך.
- מר גיא קלנר:** גרובר, לך האזנו.
- מר עידן למדן:** מאזינים לך.
- מר גיא קלנר:** האמת שזה טיפה מורכב, אני אסביר. זו שאילתה, אבל צריך לעשות פה איזשהו מהלך שהוא בעיניי קריאה לפעולה, כי יש פה איזושהי לקונה שתושבים סובלים ממנה, פשוטו כמשמעו, ברמה של כסף. יש פה עניין שזו בין מחלקת התנועה לבין מחלקת הנדסה לבין אני לא יודע מה

עוד. כי דיברתי עם איציק וצביקה שמואלי. צביקה דיבר איתי. יש מדרכות ברמת השרון שלא צבועות למעשה, אפורות לחלוטין. אבני שפה שאינן צבועות כחול-לבן ואינן צבועות אדום לבן. חלק מהרחובות הם רחובות צרים שלא ניתן שרכבים יחנו בשני הצדדים על הכביש. יתירה מכך, באחת מהמדרכות גם מסומן קו שבעיריית תל אביב הוא קו שמסמן לנהגים שאפשר לשים שני גלגלים על המדרכה, בעיריית רמת השרון הוא דקורטיבי בלבד, יוצר בלבול. מה שקורה, שהאדם הממוצע-

מר עידן למדן: איזה רחוב?

מר גיא קלנר: ברחוב הפלמ"ח.

ד"ר יונה ברגור: רח' מוריה כל הזמן, שנים. עומדים על המדרכה והעירייה נתנה רשות למשטרה לא לעשות כלום.

גב' שירה אבין: תנו לגיא לסיים, הוא מסתדר לבד.

מר גיא קלנר: זה נושא מורכב, אבל אני אנסה להתמודד איתו לבד. נוצרה סיטואציה שבמקום שבו יש תמימות מלאה בעיניי, מכיוון שתנאי השטח לא מאפשרים לשני רכבים לעמוד 4 גלגלים על הכביש, והכביש הוא דו סטרי, אנשים בתום לב שמים שני גלגלים. הרי אין להם סיבה לשים שני גלגלים על המדרכה מתוך התנדבות, אלא מתוך זה שתנאי השטח לא מאפשרים את זה והמדרכה אינה צבועה באדום לבן או בסימון שאינו מתיר את זה, ועוד יותר מזה, יש פס דקורטיבי, זה מה שהבנתי מצביקה שמואלי, שמטעה, כי בעיריית תל אביב הפס הזה הוא פס שאומר 'שים שני גלגלים על המדרכה'. נוצר מצב שאנשים במקומות שבהם אין סיבה שיקבלו דו"חות חניה, מקבלים דו"חות חניה. ברח' הפלמ"ח, שהמשפחה שלי גרה שם, לאורך תקופה מאוד ארוכה האנשים שגרים ברחוב, אחרי בלבול מאוד גדול, קיבלו

דו"חות חניה על ימין ועל שמאל, באו והסדירו, בהתחלה הם ניסו לעשות שם חד סטרי ואחרי זה פתחו את זה עוד פעם, כי לא הצליחו להגיע שם להסדר, ויש עוד, עכשיו יש רחובות ליד קולנוע... אלי כהן וכל האזור ההוא. כששאלתי בפיקוח: 'מתי אתם באים לעשות את הדו"חות?' אמרו: 'כשהשכנים ליד מתלוננים'. עוד משהו רלוונטי זה הפיקוח. כשהדיירים ליד מתלוננים אז מפעילים את הפיקוח, אין פה איזה מדיניות סדורה. זאת אומרת, נוצר פה מצב שבין תנועה לפיקוח להנדסה, שיש לקונה בעיניי שהתושבים סובלים ממנה סבל וצריך להסדיר אותה. או לצבוע את המדרכות או להסיר את הקו הדקורטיבי.

אדר' ולדימיר לוינ: אין בלבול בשום מקום, לא בפיקוח ולא בהנדסה יחד עם תנועה. מה שיש בתל אביב, יש להם את הפס שמאפשר להם יחד עם התמרור 627, שהתמרור הזה מראה שאפשר עם שני גלגלים לעלות על המדרכה. בדרך כלל המדיניות פה לא לאפשר להעמיד את הרכב במדרכה.

מר גיא קלנר: למה? אם תנאי השטח אל מאפשרים מעבר של שני רכבים, מה אתה רוצה שאנשים יעשו, ישרטו את המכוניות?

אדר' ולדימיר לוינ: בגלל זה זה לא צבוע באדום לבן. אם זה היה צבוע באדום לבן אז גם עם שני גלגלים אי אפשר לעבור.

מר גיא קלנר: מה שאני אומר, המתירנות יוצרת את הבלבול.

אדר' ולדימיר לוינ: מה שקובע זה לא האבן הלבנה על יד אבן שפה, שזה שמנו אותם מבחינה שיהיה איזשהו ויזואלי הבדל בין מדרכה לכביש. זו לא צביעה, זה ממש להבדיל בין מדרכה לכביש. ומה שקובע כן לעמוד או לא זו צביעה של אבן שפה, שגם לזה יש את התמרור 818 לפי כל חוקי התעבורה.

מר גיא קלנר: אני מבקש רגע להגיב. אני מנסה להסביר לך משהו.

אדר' ולדימיר לוינ: ברור לי שאם היינו מאפשרים לכל הרחובות האלה, כמו פלמ"ח וכצנלסון והמחתרת ועוד הרבה והרבה, אם אנחנו מאשרים לחנות בשני הצדדים אז גם אין בכלל חד סטרי אתה לא יכול לאפשר. כי זכות הדרך לא מאפשרת. בגלל זה גם לא צבענו באדום לבן.

מר גיא קלנר: זה המצב כרגע. אתה מאפשר להם לעמוד בשני הצדדים. ולדימיר, אתה מבלבל אותם. אני אומר לך, זה הפוך על הפוך. אתה רוצה להקל ואתה מכביד, כי מה שקורה, אי אפשר להעמיד 4 גלגלים על הכביש.

גב' פרח מלך: תעשה אדום לבן וזהו.

אדר' ולדימיר לוינ: אין בעיה, ואז בכלל לא יחנו אף אחד? בבקשה.

מר גיא קלנר: תן לי רגע להגיד משפט. יש פה בעיה בעיניי.

אדר' ולדימיר לוינ: יש ועדת תנועה, יושב שם מהמטרה, יושבים שם אנשי המקצוע, יבחנו את העניין.

גב' שירה אבין: זו ועדה מקצועית שבה יושבת נציגות מהמטרה, מהנדס התנועה, צביקה שמואלי, מהנדס העיר ונציגות משרד התחבורה.

מר טל עזגד: וראש עיר או ממלא מקומו.

גב' שירה אבין: אני יו"ר הוועדה.

מר גיא קלנר: אז יכול להיות שזה צריך לעבור לשם, אבל אני מבקש להגיד לך משהו, כי אנחנו מדברים תמיד בפתחות. להגיד שכן מופיע

תמרור או לא מופיע, זה טיעונים לבית משפט. כשמדברים בשכל ישר ומקום פתוח אפשר להקל. לא צריך את גלגלי הבירוקרטיה באופן קשה. יכול להיות שהמקרה הזה הוא הפורום הזה, אבל יכול להיות שבמקרה הזה יש פה איזושהי לקונה שאפשר בהנחיה מאוד פשוטה לסדר אותה. מבלי שאנשים יקבלו דו"חות על גבי דו"חות.

אדר' ולדימיר לוינ: אם פיקוח יקבל הנחיה לא לשים דו"חות...

גב' פרח מלך: אני לא יכולה להעביר הנחיה כזו.

ד"ר יונה ברגור: הניסיון שלי הוא שהרכבים עומדים על כל המדרכה ואין מקום להולכי רגל בכלל, במיוחד להולכי רגל עם אמהות עם עגלות, אי אפשר לעבור וחייבים ללכת על הכביש.

מר גיא קלנר: גם בתל אביב יש אמהות, גם בתל אביב עוברים, אבל או ש... או שתאפשר, אל תשאיר את זה פתוח.

(מדברים ביחד)

ד"ר יונה ברגור: המשטרה הודיעה שהפיקוח מודיע להם לא לעשות דו"חות.

מר טל עזגד: אני חושב שאנחנו נורא מתבלבלים. יש פה שאילתה והאווירה פה טובה אז אנחנו הופכים את זה לדיון מעמיק. אני לא חושב שאנחנו מסוגלים כרגע להיכנס לכל התובנות ולכל הדברים האלה. השאילתה בהחלט מבורכת. אני מכיר את זה, אני רואה את זה בעיר, אני רואה רחובות. אני חושב שכרגע צריך, מאחר והנושא הזה עלה, לתת לאנשי המקצוע למפות את הרחובות הבעייתיים, להביא את זה לוועדת תנועה כמו שהציע היועץ המשפטי, וכמה שיותר מהר, ולדון בזה עם הנציגים. זה ברור לכם שאי אפשר

אפילו להזיז תמרור בלי משרד התחבורה ובלי המשטרה, ואנחנו יכולים פה לדבר עד מחר. לכן אני מציע לחותך את זה פה, ואני חושב ששוב, השאילתה מאוד מבורכת, ויש בעיה בעיר, ואנחנו מכירים אותה, רק שאנחנו לא נפתור אותה פה הערב. אז ההצעה שלי מצטרפת למיכה, להעביר את זה, למפות את זה, מי שצריך, למפות את הרחובות הבעייתיים, להביא את שירה לוועדת תנועה ובאמת למצוא את הפתרון.

מר עידן למדן: אבל בדיוק בגלל זה, דווקא בגלל השאילתה וכן זה שעלו פה כמה נקודות שמצטרפות, זה מתחבר למה שאתה אומר שזה יבוא לוועדה. גם ענן איך חוננים היום בכלל-

מר גיא קלנר: וזה לא רלוונטי להכניס את זה לדיון כרגע.

מר עידן למדן: היות שמעבירים את זה לוועדה ויו"ר הוועדה פה בעצמה-

גב' שירה אבין: ולדימיר, אתה רוצה להתייחס לעוד נקודה לפני שאני מסכמת?

אדר' ולדימיר לוין: התחלנו לעשות תכנית אב לתחבורה בעיר, שבסופו של דבר יגיעו פה לשולחן גם הסקרים בכל הרחובות, ובמסגרת התכנית הזאת יהיו כבר המלצות איזה רחובות להפוך אותם לחד סטריים, שזה יאפשר אולי את החניה בשני הצדדים וחד סטרי.

מר טל עזגד: ולדימיר, יש בעיה אחת. כל משפט שמתחיל בתכנית אב זה משהו שהוא ארוך טווח. יש בעיית אמת לאנשים כרגע לחנות ליד הבתים. לכן צריך אולי למצוא פתרונות ביניים.

גב' שירה אבין: לסיכום, אני אומרת שוב, מאחר וועדת תנועה מתכנסת, אין שום בעיה, אני אבדוק את הנושא. זה נכון שאנחנו בפתחה של תכנית אב, ועדיין, אני לא רואה סיבה לעכב את זה עד הנושא. אני אומרת גם דברים נוספים. אם יש רחובות מסוימים שאתם מודעים לזה שהם מאוד בעייתיים ויש שם בעייתיות מעבר למיפוי שאנחנו עושים וכל הדברים, אתם יכולים לשלוח לי למייל, כדי שכשאנחנו נעלה את הנושא הזה נעלה גם נקודות ספציפיות ונבקש מיועצת התנועה שתבחן את הדברים ספציפית לגבי כל דבר.

מר עידן למדן: רח' הבנים-

גב' שירה אבין: אני לא ביקשתי עכשיו להתחיל להגיד את רשימת הרחובות. תודה, אנחנו ממשיכים.

3. אישור הכשרת דני וובק לפקח סביבה לאכיפת חוק הרשויות המקומיות.

גב' שירה אבין: אני עוברת לנושא השלישי, אישור הכשרת דני וובק לפקח הסביבה לאכיפת חוק הרשויות המקומיות. זה תהליך שאם אתם זוכרים, לא פעם ראשונה מגיע לפתחנו. אנחנו מחויבים בהסמכה לפקחים, וכל פעם כדי לא לשלוח את כולם ביחד אנחנו שולחים פקח נוסף כדי שיעבור את ההסמכה. זה הכל. זה פשוט, לא מסובך.

ד"ר יונה ברגור: חרגתם מהמהלך ושלחתם לנו את ההסמכות, קיבלנו כל מיני ניירות של איך הקורס. ואני נבהלתי. אני רוצה לשאול את החברים היקרים, במיוחד את אנשי הסביבה, איך זה – פקח סביבתי מותר לו לעצור? מותר לו לחפש? מותר לו לעצור חשוד? אני לא מבין את הדבר הזה.

- מר אורן ברעוז:** יש לו סמכויות.
- ד"ר יונה ברגור:** זה מקובל עליך בתור עורך דין?
- מר אורן ברעוז:** יש לו סמכויות של שוטר. לאכיפה של החוקים האלה יש לו סמכויות של שוטר.
- ד"ר יונה ברגור:** בסדר, אני באמת נבהלתי.
- גב' שירה אבין:** שאל יונה את השאלה. מבחינת החוק, מיכה, התייחסות מבחינת החוק לגבי הנושא כדי לתת ליונה תשובה. לא צריך לעשות סיפור מכל דבר, לא צריך לעשות רעש. זה הכל.
- עו"ד מיכה בלום:** החקיקה דורשת... ואנחנו מאשרים את הפקח. המחוקק אמר את דברו שכל הנושא של חקיקה סביבתית, בינתיים אנחנו עוד לא הכנסנו אותו, כיוון שאנחנו בינתיים פועלים עפ"י חוקי העזר שלנו. באיזשהו שלב אנחנו נעבור כמו רוב הרשויות, אנחנו נתחיל לעבור לאכיפה סביבתית, שהתוצאה של זה תהיה שאותם פקחים שכבר יהיו מוסמכים לעניין הזה יפעלו בהתאם לסמכויות שיש כאן. יש להם סמכות לעצור ויש להם סמכויות לתת קנסות בגובה של גם 15,000 ₪ ודברים כאלה.
- ד"ר יונה ברגור:** וחיפוש?
- עו"ד מיכה בלום:** כן. זה לא...
- ד"ר יונה ברגור:** למה לא? מי אמר שלא? אני נבהלתי מזה.
- עו"ד מיכה בלום:** זה לא מפחיד אותי או לא מפחיד אותי. המחוקק קבע שכן-

מר עידן למדן: אבל אתה אומר שהם בכלל לא עובדים לפי זה.

גב' שירה אבין: יונה שאל שאלה אם יש בכלל לפקח סמכות עפ"י חוק. ענה מיכה שעפ"י חוק המחוקק קבע שיש בו את הסמכויות האלה. אין, אנחנו לא המחוקקים, לא בית המחוקקים, אנחנו לא קובעים את הדברים. אנחנו לא נכנסים עכשיו להסברים נוספים, לדעתי הם מיותרים פה. עידן, שאלת את השאלה.

מר עידן למדן: לי יש כמה שאלות שמתקשרות דווקא למה שמיכה אומר, וכן בגלל שאנחנו הבאנו כבר כמה פעמים את זה לאישור. זאת אומרת, אחד, כמה באמת פקחים סביבתיים כאלה יש לנו היום? הדבר השני, מדוע אנחנו מדברים רק על 9 מתוך 17 חוקים?

מר טל עזגד: אתם מוכנים לאשר את דני כפקח או לא? אני לא מצליח להבין.

מר עידן למדן: אני מאשר כל פעם, ואז כתוב 'מומלץ לסייע בידו בהיבטים הארגוניים והתשתיתיים להטמעת אכיפת החוק'. אישרנו לדעתי פה איזה 4 או 5-

גב' פרח מלך: הרבה יותר.

מר עידן למדן: יותר אישרנו? אוקיי. אומר היועץ המשפטי שעד היום אנחנו ממשיכים לפעול לפי חוקי העזר ובכלל לא לפי החוקים הסביבתיים. זאת אומרת אני לא יודע אם יש לזה עלות כלכלית, כמה הם עלו לי, כמה הם עולים לי היום וכמה זה, ולמה אם אני מכשיר אותם אז אני לא מפעיל את החוק כמו שצריך כדי להשיג את האכיפה הסביבתית כמו שצריך.

גב' שירה אבין: מיכה, אתה מקשיב לשאלה?

עו"ד מיכה בלום: אני הקשבת.

מר עידן למדן: אם הקשבת, אז אני רוצה להבין מה אני עושה עם ה-6, 7, 18 פקחים שאישרתי עד היום ונתתי להם, מימנתי אותם ואולי גם משכורת יותר גבוהה, אני לא יודע. אם זה רק למשכורת אז אין בזה טעם. אם המטרה היא לאכיפה סביבתית אז אני רוצה לדעת.

גב' שירה אבין: מיכה, אתה רוצה להתייחס?

עו"ד מיכה בלום: כעירייה אנחנו צריכים שיהיו לנו פקחים מוסמכים. לכן אנחנו התחלנו תהליך לשלוח אותם לקורסים בשביל שיהיו פקחים מוסמכים. מה שכן, אותם פקחים משמשים לנו גם פקחים רגילים. לגבי אכיפה סביבתית, אנחנו כרגע עוד לא במהלך של הכנסת הסיפור הסביבתי לעירייה. אבל זה לא קשור לפקחים.

גב' שירה אבין: עצם זה שאתה מרחיב את סמכותו של הפקח ומכשיר אותו לדברים נוספים, אני לא רואה בזה... אני חושבת שזה רק יכול להועיל.

מר עידן למדן: אבל אם הוא לא משתמש במה שהכשרתי אותו-

מר רפאל בראל: זה קורס של משרד הפנים, מה אתה יכול לעשות?

(מדברים ביחד)

גב' פרח מלך: מיכה, חלק מהחוקים שרשומים כן משתמשים בהם, איך אתה אומר שלא?

עו"ד מיכה בלום: יש חלק.

גב' פרח מלך: תודה רבה, אז תגיד שחלק כן משתמשים.

עו"ד מיכה בלום: יש כל מיני נושאים של איכות הסביבה-

גב' פרח מלך: אבל לא כל הנושאים של איכות הסביבה שרשומים

בהכשרה פה, אם תשימו לב לדברים, הם לא מטפלים בחוק שמירת ניקיון?

עו"ד מיכה בלום: מטפלים.

גב' פרח מלך: תודה רבה, אז אפשר לשלוח אותם להכשרה.

מר יעקב קורצקי: אני רוצה להגיד משהו חשוב. שירה, סליחה, באמת,

אני לא יודע אם זה כל כך שייך לנושא. שבוע שעבר דיברתי עם בחור שמינו

אותו עכשיו. אני חושב באמת לייעל את כל הנושא הזה של הפקחים והכל,

היום יש נושא, שגם אני עשיתי את הקורס הזה, כמובן שלא סיימתי אותו, זה

להכשיר את הפקחים שלנו, היום יש קורס מזורז בהתאחדות לכדורגל. למה

אתה צוחק? תקשיב עד הסוף. אבי, למה אתה צוחק?

מר אבי גרובר: לא אמרתי כלום.

מר יעקב קורצקי: טוב, יפה שאתם צוחקים, אני שמח. יש לך חיוך

יפה גם. אז אני חשוב שאם אנחנו נשתמש בפקחים שלנו וכל פעם בקבוצה

ניקח אותם ונשדרג אותם גם, הם יהיו מנהלי אירועים ואז זה יעלה לנו פחות

כסף כל הנושא הזה ואנחנו יכולים לעשות משהו יפה מאוד.

גב' שירה אבין: אני רק רוצה להגיד דבר אחד. לצערנו אין לנו

מספיק פקחים. הלוואי והיו לנו יותר. קשה מאוד לגייס פקחים, אנחנו

בתהליך מאוד ארוך של גיוס פקחים, כך שהלוואי ותהיה לנו את הכמות

שאנחנו צריכים והם יוכלו לעשות את היקף העבודה. אני רוצה רק להתייחס

למה שנאמר. הפקחים גם היום, חלק מהדברים שרשומים כאן עושים כבר היום. נכנס לנו מנהל אגף ביטחון חדש שהוא גם עם רקע וניסיון במשטרה הירוקה, ולכן אם יש דברים שעדיין לא נעשו כאן אנחנו נכניס גם אותם לתוך העשייה של הפקחים.

ד"ר יונה ברגור: מי האיש?

גב' שירה אבין: עזי חזקיה.

מר עידן למדן: אנחנו יכולים עוד חודשיים לקבל דיווח על הדבר

הזה נגיד בישיבת המועצה?

גב' פרח מלך: איזה דיווח אתה רוצה לקבל?

מר עידן למדן: אני רוצה לדעת שבאמת הם קיבלו את ההיבטים

הארגוניים והתשתיתיים להטמעת החוק בשיתוף המחלקה המשפטית. בדיוק מה חושבת הגברת הזאת.

גב' שירה אבין: אתה חושב שתוך חודשיים הכל יכול להיות זה?

מר עידן למדן: תוך חודשיים לשמוע אם יש חדר לחקירה. הם

צריכים חדר לחקירה, יש להם היום חדר לחקירה? כל מיני. צריך נהלים.

גב' שירה אבין: יש לנו מנהל אגף חדש שאחראי גם על הנושא הזה.

ד"ר יונה ברגור: איזה אגף?

גב' שירה אבין: אגף ביטחון.

ד"ר יונה ברגור: אבל סביבה זה לא ביטחון. ממתני סביבה זה

ביטחון?

גב' שירה אבין: הוא אחראי על ביטחון פנים.

ד"ר יונה ברגור: נו באמת, זו בדיוק הנקודה. אתם עושים הכל משטרה וביטחון.

גב' פרח מלך: יונה, אתה צועק לחינם. הוא הוגדר מנהל אגף ביטחון, הוא אחראי על מחלקת פיקוח וביטחון, על מל"ח, שעת חירום ועל המוקד העירוני. תחת הכובע הזה הוא חולש על כמה מחלקות.

גב' שירה אבין: ומאחר וציינתי שיש לו ניסיון רב בתחום, הוא יכול גם לעזור בנושא הזה. אני מציעה שבשלב יותר מאוחר ניתן לו רק להיכנס לתוך העניינים. אפשר להביא אותו לכאן ולשאול.

גב' פרח מלך: הוא כבר נכנס לזה יפה.

גב' שירה אבין: אני לא נכנסת יותר לנושא הזה, זהו.

מר טל עזגד: אי אפשר לעשות רה-ארגון ולהביא מנהל אגף ולבקש אחרי חודשיים, באוגוסט-

גב' שירה אבין: צריך לתת לו להיכנס לתוך העניינים.

מר טל עזגד: באוגוסט והחגים אי אפשר לקבל שינויים מרחיקי לכת. יש גם איזה היגיון.

גב' שירה אבין: אמרתי שצריך פרק זמן שהוא ייכנס ויתחיל. זהו, אני חושבת שסיימנו ומיצינו את הנושא הזה. אני מבקשת להעלות להצבעה את אישור הכשרת הפקח דני וובק. מי בעד?

מר אורן ברעוז: די, זה פקח.

9. גב' פרח מלך:
- מי נגד?
- גב' שירה אבין:
- אין בעיה, אני בעדו, אבל אני בעד-
- מר עידן למדן:
- אז בעדו תרים יד.
- מר אורן ברעוז:
- מי נגד? בעד? פה אחד.

החלטה מספר 245: הוחלט לאשר פה אחד את הכשרת דני וובק לפקח סביבה לאכיפת חוק הרשויות המקומיות.

- מר אורן ברעוז: מה אתה מצביע בעד כשאתה מתנגד?
- מר עידן למדן: אני רוצה שיתחילו לפעול.
- מר אורן ברעוז: אז תצביע נגד.
- (מדברים ביחד)
- מר עידן למדן: ...שעוד לא התחיל לעבוד עפ"י החוקים שאנחנו מכשירים אותו.

4. אישור מועצת העיר להגדלת הון מניות רימונים – חברה לפיתוח רמת השרון בע"מ למול השקעת בעלים של העירייה בחברה.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לנושא הבא, מס' 4 – אישור מועצת העיר להגדלת הון מניות רימונים. גיל, תסביר.

מר גיל גורדון: יש מספר נושאים פרוצדורליים שאנחנו צריכים להסדיר בהתנהלות שלנו למול רימונים. נושא אחד, אנחנו במהלך שנת 2011 אישרנו לתת ערבות לחברה לצורך הקמת הפרויקט של התאים הפוטו וולטאים על גגות בתי הספר. מה שאישרנו זה לתת ערבות במאה אחוז כנגד הלוואה שתממן את הפרויקט. כאשר הצגנו את האישור הזה למשרד הפנים, משרד הפנים דרש מאתנו ש-80% ימומנו בהלוואה והיתרה בהשקעת בעלים של העירייה.

מר אבי גרובר: כל זה רק בנושא של התאים הפוטו וולטאים?

מר גיל גורדון: רק בפוטו וולטאים. אני מניח שהם רצו להוריד סיכון מבחינת זה שהם יקחו הלוואה גדולה מדי. בכל מקרה זה האישור שאישרו לנו ממשרד הפנים, על סמך זה פעלנו גם. לאחרונה הובהר לי שמבחינה פרוצדורלית אני צריך לחזור אליכם וגם לאשר את זה פה, או לאשר את זה, כי זו הנחיה למעשה, כאשר מה שמדובר-

מר עידן למדן: השקיע את הכסף בצורה אחרת.

מר גיל גורדון: בדיוק. בפועל, בשורה התחתונה, מה שהשקענו בתאים הפוטו וולטאים, כי בסוף חלק מהגגות לא יכולנו לעשות. לדוגמה בית ספר בנווה גן עדיין לא מוכן, דברים מהסוג הזה, אז השקענו 8,250,040 ₪. זה סך ההשקעה שהשקענו בכל התאים הפוטו וולטאים, כולל מע"מ, כאשר 20% מזה זה 1,650,008 והיתרה 6,600,032 ₪, זה ה-80% שזו הלוואה שאנחנו ערבים עליה. מה שאני אבקש, לקבל החלטה בהגדרה שהוגדרה פה, שמועצת

עיר מאשרת השקעת בעלים של העירייה בהתאם להצעת משרד הפנים, בסכום שמסתכם ב-1,650,008 ₪ לתאים הפוטו וולטאים, שזה 20% מהפרויקט.

ד"ר יונה ברגור: זה כבר עובד משהו?

מר גיל גורדון: זה עובד, נותן שורה סטנדרטית.

ד"ר יונה ברגור: מה עובד? למי זה מספק? שמו תאים, אני רוצה לדעת למי זה מספק.

מר אורן ברעוז: זה מייצר חשמל.

ד"ר יונה ברגור: למי?

מר גיא קלנר: לרשת.

מר גיל גורדון: לאחרונה בדקתי את הנתונים בחברה הכלכלית וראינו שבממוצע לחודש כל מתקן שם הוא בעוצמה שם, זה לפי גודל הגג, מספר הקולטים ששמנו בכל גג. בממוצע לכל הקולטים בחודש החברה הכלכלית מקבלת 110,000 ₪. תעשה חישוב שנתי, סכום מאוד מכובד. יש התחייבות של חברת חשמל ל-20 שנה, זה מביא אותנו לצורה פנטסטית. דרך אגב, לאחר שבנינו פתאום היו הרהורים שונים במשרד האוצר והם רצו לבטל את כל הפרויקט. ואז כל אלה שכבר השקיעו בזה קמו וצעקו, כולל אנחנו, ונשארנו וקיבלנו את הפרויקט וזה בצורה פנטסטית. עובד.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להבין, אולי פשוט לא הבנתי. אתה אומר שהשקעת הבעלים היא 1,650,000 ₪ ואחר כך כתוב השקעה של מיליון מניות בנות שקל אחד.

מר גיל גורדון: זה נושא שני, תיכף אני אתייחס לזה. זה נושא אחר.

גב' שירה אבין: יש שני נושאים בתוך התכנית.

ד"ר יונה ברגור: אה, זה אחד ואחד, הבנתי. טוב, תודה.

מר גיל גורדון: אתם רוצים להצביע על זה? בואו נעשה אחד-אחד.

מר עידן למדן: זו לא השקעה אבל נוספת.

מר גיל גורדון: לא, זה פשוט בהתאם להוראת משרד הפנים.

גב' שירה אבין: זה באותו סעיף, אני לא מבינה למה לא על שניהם.

מר גיל גורדון: טוב, נושא שני.

גב' שירה אבין: גיל, אנחנו נצביע על שניהם ביחד, זה סעיף אחד.

מר גיל גורדון: בזמנו, כאשר הקימו את החברה הכלכלית, הנפיקו הון מניות ב-50,000 ש"ח ערך נקוב.

מר רפאל בראל: רימונים, לא חברה כלכלית.

מר גיל גורדון: לא, זה עוד לפני שהיה רימונים גם. ולמעשה זה

ההון שייצג את ההשקעה הראשונית שהיתה בחברה. מאז אותה תקופה היו הרבה מאוד השקעות, כאשר למעשה זה מתחלק ל-3 השקעות, שלזה נתייחס בשלבים הבאים, אבל רק אני אתן את הכותרות שלהם. השקעה אחת זה מה שהשקענו בהקמת המת"ש, השנייה זה הנושא שדיברנו הרגע, התאים הפוטו וולטאים, וגם אם אתם זוכרים, היה איזה אישור שאישרנו להקמת טריבונות בערך של 4 מיליון. כל הכספים האלה, כאשר יש השקעות של אנשים פרטיים

בחברה מנפיקים להם מניות כנגד ההשקעה, אלא אם כן זה אג"חים, אבל במקרה הזה זה כמובן מניות, ואותה הפעולה, לפי מה שקיבלתי הנחיה מעורכי הדין ורואי החשבון, צריך לעשות גם כאן. דהיינו, למול אותן השקעות הנוספות צריך לעשות דבר ראשון, שלב ראשון הנפקה ולהגדיל את הון המניות, לאחר מכן אם אתם תאשרו את זה פה בפורום הזה, תיכף ניכנס לפרטים יותר, צריך להביא את זה לרשם החברות לאישור ולמשרד הפנים. בשלב הבא אני חוזר לפה ומפרט לכם בנקודת הזמן הרלוונטית לאחר האישורים האלה מה סכומי ההשקעה שהצטברו עד אותה נקודה בכל אחד משלושת הפרויקטים שאמרתי. למולם אנחנו נעשה את אותן הקצאת מניות, כאשר זו הקצאה בפרמיה. מה הכוונה פרמיה? הערכה שלנו שסך כל ההשקעות זה 20 ו-50 מיליון ₪. אם ניקח אחד לאחד את ה-50 מיליון ₪ ונפנה לרשם החברות, נצטרך לשלם פרומיל מהסכום הזה. דהיינו, זה 50,000 ₪. לעומת זה, אם אני עושה בערך נקוב שהוא פחות פי 50 אני משלם רק 1,000 ₪ עמלה. לכן אני בא ומציג את זה בערך נקוב, זה שיקול כלכלי רק.

מר עידן למדון: אם הערך הנקוב הוא שקל אחד ואתה היום נזקק ל-8 מיליון ₪, תעשה 8 מיליון מניות?

מר גיל גורדון: לא, מספיק שאני אעשה 8,000 מניות ואני אכפיל את זה בפרמיה, ואז האגרה יותר נמוכה. אני קורא לזה הנפקה בפרמיה. זה יהיה פי 50 בערך השקלי האמיתי. אז מה שאני מבקש לכן, כדי להגיע לשלב הראשון, אני אבקש כרגע, אתם מועצת העיר, בתוקף היותה אסיפת בעלי המניות, שזה 100% מהמניות, לאשר לצאת לאותה-

???: אנחנו נהיה עם 100%...

מר גיל גורדון: כן, אבל אם מחר יבוא נגיד מישהו נוסף, אתה הקצית עוד מניות, יש יותר מניות, הוא יצטרך להיכנס בהכפלה יותר גדולה כדי לקבל נתח מהכספים. אבל בגדול זה לא משנה, זו פרוצדורה שהחוק מחייב אותה. אתה רוצה להיכנס ליותר פרטים, עקיבא?

מר גיא קלנר: איזה חוב השתנה?

מר עידן למדן: מה זה משנה אם יהיה לך 100,000 מניות בפרמיה?

מר גיל גורדון: לי לא משנה. אני יודע שזה מה שעורכי הדין הנחו אותי שמבחינה חוקית אני חייב לעשות למול התוספות.

מר אבי גרובר: מי...?

מר גיל גורדון: עידית בן עמי של החברה הכלכלית. משרד של נורמן פלט

מר גיא קלנר: עפ"י הלוגיקה, יש 50 מניות. למה הוא לא מכפיל מניות? 5,000 או רק 2,500 זה אותו דבר. לא ברור לי התהליך.

עקיבא זינגר: צריך להגדיל את המסגרת.

מר גיא קלנר: למה? אבל אם מחר בבוקר החברה שווה יותר אז כל מניה שווה יותר.

עקיבא זינגר: כדי לעשות סדר, אתה מגדיל את המסגרת של ההון הרשום ואחר כך אתה עושה את ההקצאה.

מר אבי גרובר: אבל זה לא מה שמבקשים מאתנו פה. לא ביקשו מאתנו להגדיל את ההון הרשום. מבוצע פה הליך של הנפקה של מניות. זו בכלל הקצאה, זו לא הנפקה, אבל לא משנה.

מר עידן למדן: זו לא הקצאה, זו הנפקה-

מר אבי גרובר: הקצאה, אתה מקצה לבעלי המניות מניות מול השקעה שלהם.

גיל גורדון כרגע אני מגדיל את הון המניות.

מר עידן למדן: אבל בשביל מה במיליון? למה לא ב-100,000? אתה עושה הנפקה חדשה של מניות, אתה ממילא עושה אותן בפרמיה, מספיק לך 100 מניות לכאורה על 8 מיליון ש"ח.

מר רפאל בראל: חייב באחוז אחד.

גיל גורדון צריך הגדלת מסגרת ההון הרשום ולא הנפקה.

מר גיל גורדון: זו הגדלה של ההון הרשום במיליון מניות בנות שקל, זו הגדרה נכונה?

גיל גורדון כן.

גב' פרח מלך: רגע, תגדיר את זה לפרוטוקול.

גב' שירה אבין: יש כאן שני חלקים. מאחר ואנחנו נקרא בדיוק את הסעיף. החלק הראשון שאנחנו מדברים על מה שרשום, יש לנו את החלטה מס' 154 מיום 2... שנייה, אנחנו רוצים גם לאשר, אנחנו רוצים להתקדם. יש לאשר במועצת העיר את השקעת הבעלים של העירייה בחברה בהתאם

להנחיית משרד הפנים אשר מסתכמת ב-1,650,008 ₪ בגין פרויקט התאים הפוטו וולטאים. זה החלק הראשון וזה אנחנו צריכים להצביע. אחר כך אנחנו נעבור לחלק השני. אם יהיו עוד שאלות, תשאלו.

מר אבי גרובר: שיוציא תדפיס רשם ואז הוא יידע בדיוק כמה-

גב' שירה אבין: אבל אבי, בוא רגע נקבל את ההחלטה לחלק הראשון, שנייה.

מר עידן למדן: יש לי שאלה לחלק הראשון. מה המשמעות של הפיכת ה-20% שנתנו כהלוואה עכשיו כהשקעת בעלים? זאת אומרת שהחברה לכאורה לא חייבת להחזיר לנו את זה? מה המשמעות של הפיכת השקעת הבעלים?

מר רפאל בראל: זו הנחיה של משרד הפנים.

מר גיא קלנר: לא, הוא אומר מבחינת עירייה מה ההבדל בין כסף שניתן כהלוואה לכסף שניתן כהשקעה.

מר עידן למדן: מה המשמעות שאני הופך את ה-1,650,000 ₪ האלה עכשיו להשקעה ולא להלוואה יותר? הלוואה החברה היתה אמורה להחזיר.

מר גיל גורדון: אני לוקח מכספי העירייה ושם אצלם 1,650,000 ₪, ואת הכסף הזה הם עושים בו שימוש ואני מקצה את זה מהתב"רים שלי. זה יוצא מקופתי. לעומת ערבות, שברוב המקרים, עד היום טפו טפו, שולמו הלוואות והכל נפרע ולא הייתי צריך להוציא מקופתי גרוש.

מר אבי גרובר: אז הוא שואל האם מבחינתך כעירייה מצבך-

מר גיל גורדון: מצבי פחות טוב. וגם משרד הפנים קיבל את זה שהוא רוצה להוריד לחברה את הסיכון.

ד"ר יונה ברגור: רוצה שהעירייה תשקיע, ואז הם ישקיעו גם כן בדבר הזה ולא רק החברה.

מר גיל גורדון: להוריד את המינון.

גב' שירה אבין: הבנת עכשיו? יפה. אז אנחנו את הסעיף הזה בתוך הסעיף הרביעי מעלים להצבעה. מי בעד?

ד"ר יונה ברגור: רגע, יש לי עוד שאלה קטנה. בפירוט התקציב של השנה הקרובה יהיו מפורטות הכנסות בגין ההכנסות של הנושא הפוטו וולטאי?

מר גיל גורדון: אתה מדבר בדו"חות הכספיים של החברה הכלכלית.

ד"ר יונה ברגור: לא, בדו"חות הכספיים של העירייה.

מר גיל גורדון: למה?

ד"ר יונה ברגור: אני שואל.

מר גיל גורדון: הפרויקט... את החברה הכלכלית.

ד"ר יונה ברגור: בדו"חות של החברה הכלכלית יהיה?

מר גיל גורדון: כן. אם יהיו ביאורים שיסבירו, כן.

ד"ר יונה ברגור: ומה הם עושים עם ההכנסות האלו?

מר גיל גורדון: משתמשים לתפעול השוטף של החברה. יש שם משכורות של האנשים שעובדים שם.

ד"ר יונה ברגור: זה אני מבין.

מר גיל גורדון: זה לא צבוע. זה מקטין את הצורך שלי לממן אותם מתקציבנו. זה נותן להם עצמאות.

ד"ר יונה ברגור: עובדה שלא, אתה צריך להשקיע.

מר עידן למדן: כמה הם מחזירים לנו הלוואה?

מר גיל גורדון: לא מחזירים כי לא נתתי הלוואה. הם לקחו בבנק הלוואה. בבנק דקסיה.

גב' שירה אבין: בכל מקרה זה מגיע הרי לכאן, כל הדו"חות בסופו של דבר מגיעים לכאן ואז אנחנו רואים, גם אם זה מהחברה הכלכלית, אנחנו רואים אותם פה.

אני מביאה את מה שהקראתי מקודם, מס' 1 בהחלטה מס' 154, להצבעה. מי בעד? עידן? אבי?

גב' פרח מלך: פה אחד.

החלטה מספר 246: הוחלט לאשר פה אחד את השקעת הבעלים של העירייה בחברת רימונים – חברה לפיתוח רמת השרון בע"מ, בהתאם להנחיית משרד הפנים אשר מסתכמת ב-1,650,008 ₪ בגין פרויקט התאים הפוטו וולטאים.

גב' שירה אבין: אני עוברת לחלק השני של הסעיף. ההחלטה המבוקשת לאישור אסיפת בעלי המניות של החברה, הווה אומר מועצת העיר, הנה לבצע הנפקה-

מר גיל גורדון: לא הנפקה, לבצע הגדלה בפרמיה של הון המניות במיליון מניות-

עקיבא זינגר לאשר הגדלת ההון הרשום ב-1 מיליון מניות קבילות...

גב' פרח מלך: לא הבנתי, עוד פעם.

מר גיל גורדון: לאשר הגדלת הון המניות הרשום במיליון ₪, ערך נקוב של 1 ₪ למניה.

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: למה מיליון? אני רוצה להבין, אתה מחפש לחלק לכאורה את הון המניות-

מר גיל גורדון: אנחנו צופים שיהיה בסביבות 50 מיליון.

גב' פרח מלך: אתה יכול לחזור בבקשה ושיהיה פה שקט? תודה. הוא לא כותב את זה בתמלול כמו שצריך כי אתם מדברים כל זמן.

עקיבא זינגר לאשר הגדלת ההון הרשום ב-1 מיליון מניות רגילות בנות 1 ₪ ערך נקוב.

ד"ר יונה ברגור: אם זה היה אלף ש' אז היינו מדברים הרבה, אבל מיליון אנחנו כולנו מצביעים.

גב' שירה אבין: אני רק רוצה להעלות את זה להצבעה. שוב, חזרנו פעמיים על ההגדרה. מי בעד האישור של הסעיף השני? פה אחד.

החלטה מספר 247: הוחלט לאשר פה אחד את הגדלת ההון הרשום בחברת רימונים – חברה לפיתוח רמת השרון בע"מ, ב-1 מיליון מניות רגילות בנות 1 ש' ערך נקוב.

מר אורן ברעוז: אני אשמח לקבל את הסקירה, אולי מהחברה הכלכלית, אולי מהגזבר, בכלל לגבי הפעילות של רימונים. לא שמענו כלום עד היום.

מר גיל גורדון: הדו"חות הכספיים יאושרו תוך כשבועיים בחברה הכלכלית ואחרי זה יובאו.

מר אורן ברעוז: לא, הפרויקט של הפוטו וולטאי, להגיד מה עשו.

מר גיל גורדון: באותו מעמד נכניס גם על הנושאים האלה.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לסעיף 5. לגבי הנושא של רימונים, נעלה גם את זה בהמשך.

5. אישור חוזה עבודה לסמדר ברדה כעוזרת ראש העיר בלשכת מנכ"ל העירייה בהתאם לאישור משרד הפנים.

גב' שירה אבין: סעיף מס' 5, אישור חוזה עבודה לסמדר ברדה

כעוזרת ראש העיר בלשכת מנכ"ל בעירייה בהתאם לאישור משרד הפנים.

מר אבי גרובר: אישרנו את זה.

גב' פרח מלך: כן, אבל לא אישרנו את זה על סמך האישור של

משרד הפנים, ומשרד הפנים ביקש מאתנו לאשר את זה כאן על סמך מה שהוא כתב.

גב' שירה אבין: יש כאן, אתם ראיתם, אישרנו את זה והיינו

מחויבים לעשות את השינוי בנוסח שדרש משרד הפנים. ומתוך שכך, זה רשום פה לפניכם-

ד"ר יונה ברגור: להפתעתכם, אני מסויג מהתהליך הזה. מה שקשור

בצנעת הפרט של גב' סמדר ברדה, אנחנו צריכים להפיץ בכל רחבי העיר. ממש לא מקובל עליי.

מר רפאל בראל: אתה צודק בהחלט.

גב' פרח מלך: אתה צודק, אבל זה הנחיות של משרד הפנים.

גב' שירה אבין: אנחנו חויבנו, אתה צודק.

מר רפאל בראל: אתה צודק, מחזק את ידך. אבל אנחנו במדינה

שמשרד הפנים מחטט אצלנו.

גב' שירה אבין: רגע, לא כולם יגיבו ביחד.

ד"ר יונה ברגור: משרד הפנים אין לנו מה לעשות, אבל גם אז יכולנו את זה לחלק כאן במקום ולעשות את זה קצת יותר מכבד את הגב' סמדר ברדה.

מר טל עזגד: כל התפקידים הבכירים בעירייה-

ד"ר יונה ברגור: אבל אפשר היה לעשות את זה קצת אחרת. לא לשלוח לכולם .

מר גיל גורדון: יונה, למה כשאישרו אותי אתה לא קפצת?

ד"ר יונה ברגור: לא קיבלנו את המשכורת שלך.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אמר יונה הערה, לא כולם חייבים לקפוץ ביחד. אני מסכימה איתך שזו צנעת הפרט ואנחנו לא רצינו להעלות את זה, אבל משרד הפנים במקרה הזה חייב אותנו שהמסמך הזה יגיע בדיוק כמו שהוא ולא בשום שינוי.

ד"ר יונה ברגור: אז אני מציע, להבא בואו נמצא את הדרך בישיבה עצמה לכבד את זה.

מר רפאל בראל: זה בדיוק מה שרציתי להציע.

גב' שירה אבין: התקבל ואנחנו מסכימים. לגופו של עניין, אנחנו רק צריכים לאשר הסכם. סמדר יושבת במשרד המנכ"ל. יש שני תקנים לראש העיר, שני עוזרים לראש העיר.

מר אבי גרובר: זה קראתי גם בפעם הקודמת. למנכ"ל אין עוזר?

גב' שירה אבין: שנייה, משפט אחד להשחיל. מאחר ומנכ"ל עירייה עובד בצמוד עם ראש העיר, ויש הרבה מאוד פרויקטים, וכל הפרויקטים נעשים במשותף. היתה בקשה שסמדר תשב אצל פרח מלכתחילה כדי שהדברים יוכלו להתקדם שם. היא יכלה לשבת פה והיא יכולה לשבת שם. הנושא הוא אותו נושא.

מר אבי גרובר: זה אני יודע מהפעם הקודמת, איציק אמר שמותר לו שניים, ואין לי בעיה עם זה ואני מתכוון להצביע בעד זה. סתם פשוט עניין אותי לדעת אם למנכ"ל למשל אין תקן לעוזר.

גב' שירה אבין: אין תקן.

מר אבי גרובר: אתם לא חושבים שזה נכון שיהיה למנכ"ל?

גב' פרח מלך: אני ממש חושבת, אבל לדאבוני אין.

גב' שירה אבין: זה משרד הפנים, עם כל הכבוד. מאחר ומה שאנחנו חושבים לא תמיד מקובל על משרד הפנים אז הוא זה שמחליט. במקרה הזה הוא הבוס. אני מעלה את זה להצבעה. מי בעד? פה אחד, תודה.

החלטה מספר 248: הוחלט לאשר פה אחד חוזה עבודה לסמדר ברדה כעוזרת ראש העיר בלשכת מנכ"ל העירייה בהתאם לאישור משרד הפנים.

6. אישור להארכת תקופת ההכרזה, פינוי בינוי "הצעירים" ברחוב השח"ל.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לסעיף 6. אישור להארכת תקופת

ההכרזה פיננוי בינוי הצעירים ברח' השח"ל. ולדימיר, אליך.

אדר' ולדימיר לוינ: מצורף לסדר היום מכתב של מנהלת האגף לתכנון

ערים במשרד הבינוי והשיכון, שב-18/12 תפוג ההכרזה של הממשלה לפינוי

בינוי של צעירים. עכשיו, כדי לסיים את כל הקשור לפרויקט ולצאת איתו

לביצוע הם מבקשים שאנחנו ניתן הארכת תקופה, הכרזה לעוד 6 שנים. כי

בתוך 6 שנים, בסופו של דבר צריך להסתיים כל הפרויקט. זה לא בא סתם 6

שנים, מכל מה שיש במדינה, והם יודעים בדיוק כמה זמן זה צריך לקחת

פחות או יותר, זו התקופה שהם אומרים.

מר גיא קלנר: למה זה פה ולא בוועדת בניין עיר?

אדר' ולדימיר לוינ: כי זה מועצת העיר צריכה לאשר.

מר אורי לוינ: זה 6 שנים לביצוע הפרויקט ואתה מאמין שתוך 6

שנים הפרויקט הזה יתבצע?

אדר' ולדימיר לוינ: כן, אנחנו נמצאים כבר אחרי ועדת התנגדויות.

התכנית הולכת למתן תוקף.

גב' שירה אבין: ומאחר שכולנו מייחלים שסוף סוף תהליכים כאלה

יהיו מוחשיים בשטח, אז אני חושבת שאין שום בעיה בעניין.

מר עידן למדן: עפ"י הפרסומים שהיו בעיתונים, בין השאר ראש

העירייה היה מאוד נגדו. יש פה גם אלמנט שכתוב שצריך פה אישור של היועץ

המשפטי שכל הארכת ההתקשרות הזאת תקפה למול איזושהי רשות מנהלת,

למול הדברים. אני מנסה להבין למול מי אנחנו היום, מי זה החברה המנהלת

שאנחנו באמת פועלים עפ"י הכללים שמחייבים אותה עפ"י דין? אני לא רואה

פה אישור של מיכה. אני רוצה להבין מדוע זה, אם זה בכלל קיים. וגם לצערי ראש העירייה לא נמצא פה כדי להגיד למה הוא התנגד, אבל אם מישהו יודע באמת למה אז הוא היה נגד הפרויקט.

מר אורן ברעוז: זאת הארכה, עידן, זה לא המקום. זה לא רלוונטי.

מר עידן למדן: כרגע אתם באים לבקש ארכה, ואתה יודע שסביב הפרויקט הזה היה משהו שמאוד הפריע לו בעניין, אני רוצה להבין לפני שאני מאריך.

מר אבי גרובר: אני תומך בפרויקט. למה זו לא השאלה?

מר אורן ברעוז: כי זה בכלל לא רלוונטי. רק להאריך, אחר כך אם אין לך, זה לא המקום אבי. זה לא המקום לזה.

מר אבי גרובר: דרך אגב, יש תשובה. הוועדה המחוזית שינתה את הייעוד של השטח, היה שם איזשהו שטח, הם קוראים לזה, שהפכו אותו לשצ"פ. היה שם שינוי בתוך התכנית ויכול להיות שעל זה הוא שינה...

מר אורן ברעוז: יכול להיות, אבל הוא גם לא כאן, זה לא רלוונטי.

אדר' ולדימיר לוינ: התכנית עברה ועדת התנגדויות עם כל מה שאבי עכשיו הזכיר, עושים עדכון לתכנית, ועדה מחוזית כבר אמרה מה שאמרה, כן לקבל בחלקו את ההתנגדויות, בגלל זה עושים את התיקון של התכנית. החברה שמנהלת את הפרויקט מההתחלה זו חברת וקסמן גוברין, יש לנו הסכם איתה. אחרי שאנחנו נאשר פה ארכה יהיה עוד פעם הסכם איתם שהיועץ המשפטי צריך לאשר, תהיה גם פנייה למשרד השיכון שלנו לארכה, הכרזה לעוד 6 שנים.

מר עידן למדן: כתוב שאישור היועץ המשפטי צריך לבוא לפני שאני מאשר. סעיף ג'.

אדר' ולדימיר לוינ: הסכם עם החברה, זו אורכה גם לחברה שמנהלת.

מר עידן למדן: זה מה החוק אומר.

מר אבי גרובר: אחד המתנגדים הראשיים יושב פה, אולי הוא יכול להסביר.

מר עידן למדן: לא, הוא משך את התנגדותו.

גב' שירה אבין: הוא לא שותף לשיחה.

מר עידן למדן: אני רוצה לשמוע ממיכה.

גב' שירה אבין: אין למיכה מה להגיד כרגע.

עו"ד מיכה בלוס: אין לי מה להגיד.

מר גיל גורדון: רשום אבל אם צריך.

עו"ד מיכה בלוס: אני לא יודע, לא בדקתי את זה. יבוא אליי, אני אבדוק.

אדר' ולדימיר לוינ: כרגע לא מדברים על האישור של היועץ המשפטי.

גב' שירה אבין: גם החומר שיתווסף לכאן, כרגע אנחנו מדברים על

דבר אחד בלבד – לאשר הארכת זמן כדי שהדברים ימשיכו. זה לא אומר שכרגע, ביום שאישרנו את זה, מחר כבר הבתים מתחילים להיבנות. יש תהליכים עוד שיעברו, אבל הבקשה היא להארכת זמן, זה הכל. אז אין מה פה להיכנס.

מר רפאל בראל: סליחה, אני מבקש, עידן.

מר עידן למדן: אנחנו אמורים לקבל אישור של היועץ המשפטי של העירייה.

גב' שירה אבין: ממש לא.

מר רפאל בראל: עידן, תסתכל, תקרא את הסדר. הסדר הוא שנכתב בבקשה בנוסח המצורף: אישור מועצת העיר, ואחר כך האישור של היועץ המשפטי. איך היועץ המשפטי ייכנס לזה בלי שמועצת העיר תאשר את זה? סעיף א', ב' ו-ג'. תקרא, זה מתחיל בסעיף א', לא מתחיל בסעיף ג'. אז מועצת העיר תאשר את זה והוא ייכנס לעובי הקורה. אם אני לא מאשר לו הוא לא ייכנס לזה. אם אנחנו לא נסכים הוא לא ייכנס לזה.

גב' שירה אבין: כרגע אתה רשאי להימנע, להתנגד, אנחנו מביאים לאישור את הארכת תקופת ההכרזה של פינוי בינוי הצעירים ברח' השח"ל. מי בעד? 7. מי נמנע? מי נגד?

ד"ר יונה ברגור: אני נמנע.

גב' שירה אבין: יונה נמנע ועידן מתנגד.

החלטה מספר 249: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 7, נגד - 1, נמנע - 1) הארכת תקופת ההכרזה, פינוי בינוי "הצעירים" ברחוב השח"ל.

7. דיווח דו"חות כספיים תאגיד שרונים.

גב' שירה אבין: הסעיף האחרון שלנו על סדר היום הוא אישור

דו"חות כספיים תאגיד שרוניים. דיווח, סליחה.

מר רפאל בראל: אנחנו לא מאשרים, מועצת המנהלים מאשרת.

גב' שירה אבין: צודק. אילנה, בבקשה.

גב' אילנה ניצן: שנת 2011 היתה שנת פעילות שנייה מלאה של

החברה, כפי שאנחנו מסתכלים עליה. מסתכלים על הדו"חות הכספיים, אנחנו רואים שיש התנהלות ושיפור בהשוואה ל-2010. אני יכולה כבר להגיד שב-2012 אנחנו רואים שיפור נוסף. אנחנו עדיין את 2011 סיימנו בהפסד. אנחנו מאוד מקווים ש-2012 תסתיים בברייק איבן או אולי אפילו ברווח, אבל ברייק איבן, אני מאוד מקווה, אם לא תהיינה הפתעות. 2011 היתה גם שנה של השקעות מאסיביות של החברה, אפשר לראות את זה גם בדו"חות הכספיים, מה שקרה ברכוש הקבוע ומה שקורה בתזרים המזומנים של החברה. ההשקעות התחלקו ל-3 קבוצות, אני רוצה טיפה להרחיב על זה כי את זה רואים פחות, בטח בדו"חות. קבוצה אחת זה פרויקטים של החלפת תשתיות ברחובות שאנחנו עושים בשיתוף עם העירייה, כשאנחנו עובדים על המים והביוב, והעירייה מטפלת בתשתיות הנוספות וע"י זה אנחנו מונעים אי נוחיות. גם ככה יש אי נוחיות אצל התושבים, אבל מונעים מצב של אי נוחיות כפולה, סדרה גדולה של רחובות שהיו כאלה. שנה שעברה עבדנו על מודיעין, מסדה, עין גדי, הילת וילנא, הרימון והגפן, כשסוף הגפן היה בשנת 2012. קבוצה שנייה של פרויקטים, אלה פרויקטים ששרונים מבצעת לבד, או מים או ביוב, כתוצאה מצרכים שצריך, והעירייה לא מעוניינת להיכנס ולעשות את שיקום התשתיות הנוספות. דוגמה של כאלה במים זה בית השואבה, רקפת ורח' השרף, חיבור של בית חדש שם דרש מאתנו הזזה של קו. ביוב, עשינו את קו הסניקה ברח' הנצח כהכנה לפרויקט גדול שאנחנו מתחילים אותו עכשיו

של שיקום מכון השאיבה בארנה, שזה מכון שאיבה לביוב מאוד ישן. עשינו את רחוב המלכים וחיבור של בית ברחוב הראשונים, שהיה צריך לכסות את רח' הראשונים. שלושת אלה, גם קו הנצח, גם שני הרחובות האלה עשינו קידוח אופקי, מה שנקרא, קידוח אופקי גמיש, כדי להקל שוב על הסביבה ולא לפגוע בתחבורה ובתנועה. ברח' הנצח זה היה כדי לא לפגוע שם בכל הגינות וכו' שהתפשטו עד לקו של תע"ש. ברחובות אחרים כמו יצחק אלחנן וכו', אכיפת תשתיות רגילה של רחובות. בפרויקטים נוספים במה שאנחנו קוראים מתקנים. שוב, דברים שפחות רואים אותם. תחנת שאיבה לביוב – גם החלפנו שם קטע מקו הסניקה כתוצאה מפיצוץ שהיה. אני רואה אותו כאחד הפרויקטים היפים שעשינו, כי היה להתגבר על פיצוץ שהיה פתאומי, בלי לפגוע בסביבה, בלי לשפוך החוצה מטר מעוקב אחד של ביוב. שיתוף פעולה מאוד יפה גם שלנו עם העירייה, אני מוכרחה להודות על זה. פרויקט נוסף שעשינו זה שיקום של בריכות אוסישקין, שאנחנו עכשיו לקראת הסיום. שתי הבריכות, שתיים מתוך ה-3. השלישית, מה שנקרא בריכת מקורות, היא חדשה יחסית, משנת '92. השתיים שאנחנו משפצים הרבה יותר ישנות לפני כן. אנחנו עושים שדרוג במת"ש, חיטוי בשלב האחרון, במקום מערכת הפלורנציה שלא היתה בהתאם לתקן אנחנו מסיימים עכשיו התקנה של מתקן UV, כך שהחיטוי ייעשה באמצעות מערכת UV, מתאים לדרישות ועדת ענבר, שזה הדרישות של הזרמה לנחל, שאנחנו אמורים לעמוד בהן. הזרמה לנחל הירקון במסגרת פרויקט שיקום נחל הירקון.

פרויקט התותים, פרויקט מאוד גדול שהעירייה התחילה איתו עם הבריכה, גם ההערכות האלקטרו מכאניות נמצא כעת לקראת סיום, אנחנו בשלבי הרצה. הצד המערבי של העיר כבר מקבל מים מהתותים, הצד המזרחי אנחנו מתחילים עכשיו להפעיל.

מר גיא קלנר: אני לא מכיר. מה זה תותים?

גב' אילנה ניצן: מאגר התותים, בריכת התותים, אני אלך רגע שני צעדים אחורנית – שנת 2005, כשעברו 100 בארות לאספקת מים למקורות, בעצם רמת השרון נשענה כל הזמן על בארות ועל כך שיש לה אספקה תמידית של מים, והיה מאגר חירום למים שזה בריכות אוסישקין ובריכת נווה מגן. ברגע שאנחנו תלויים רק במקורות אנחנו יושבים בסוף הקצה של מקורות, הן מהצפון והן מהדרום, ולרמת השרון היה מאגר מים מספיק שיספיק לפחות ל-24 שעות היה וחס וחלילה קורה משהו. הוקמה בריכת התותים על יד הטניס, מהצד של קו 5. היה מה שנקרא בריכת התותים הישנה אצלנו, אז הבריכה הוקמה וצריך להקים לזה מערכות אלקטרוניות שיכולות לעבוד – 7 משאבות ומערכת בקרה וכו'. כל הפרויקט הזה מסתיים עכשיו. בעצם התותים יהיה המאגר העיקרי ששולט על המים בעיר.

???: כמה...?

גב' אילנה ניצן: 5,000, פלוס מה שיש לנו.

???: זה מאגר חירום או מאגר תפעולי?

גב' אילנה ניצן: מאגר תפעולי שוטף.

מר גיא קלנר: זאת אומרת מתנתקים ממקורות?

גב' אילנה ניצן: לא, מקורות זה אספקה. אני אסביר. אני אתן דוגמה מאוד פשוטה. קצב כניסת המים ממקורות בכל אחד מהחיבורים, הצפוני והדרומי, קבוע. כך וכך מטר מעוקב לשעה, כי זה מה שמקורות יכולה לספק. צריכת המים בעיר יש לה עליות ויש לה ירידות. יש לה פיקים. אז בדרך הכי פשוטה, כדי לספק את הפיקים אתה צריך שיהיה לך מאגר מים. גם

באפר, וגם אם קורה משהו שיהיה לך מאגר, וקורים דברים, מקורות מטפלת בקווים שלה, עוצרים מים ל-12 שעות, 16 שעות, ע"י זה אנחנו מבטיחים אספקת מים סדירה לעיר.

מר גיא קלנר: והיא יכולה להתמודד עם הפסקת מים יותר ארוכה

של כמה ימים?

גב' אילנה ניצן: לא.

מר גיא קלנר: זאת אומרת, כשהטיל האיראני ייפול-

מר עידן למדן: גם אם יהיה לך 5,000 קוב לא בטוח שיעזור.

גב' פרח מלך: יש מערכי חירום, זו אופרה אחרת.

גב' שירה אבין: תודה לאילנה.

ד"ר יונה ברגור: לי יש שתי שאלות.

מר אורי לוין: רגע, מה הנושא של הישיבה?

גב' שירה אבין: אילנה נתנה סקירה לגבי הפרויקטים. עכשיו ייתן

עקיבא סקירה לגבי הדו"חות הכספיים. אם יש מישהו שרוצה לשאול את

אילנה שאלה לגבי הנושאים, כן.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להציע שלהבא, אם יש דו"ח-

מר אורי לוין: אבל זה לא לדיון. אתה יושב פה על הדו"חות

הכספיים. הדיון עכשיו זה לא על שרונים.

גב' שירה אבין: אנחנו לא הולכים לעשות דיון עכשיו.

מר אורי לוינ: הוא הולך לעשות דיון.

גב' שירה אבין: הוא רצה לבקש משהו. אני רוצה רגע לחדד משהו. מה שהיינו צריכים לעשות כאן זה הדו"חות הכספיים. אילנה נתנה קצת הסברים על הדברים שקורים במהלך השנתיים האחרונות.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה בכל זאת, ברשותך, למרות שאורי מסתייג, אני רוצה לבקש משהו. מותר לי לבקש? אני רוצה לבקש שבדו"חות האלו שיהיה מצורף לזה גם נתונים פיזיים. וזה מתקשר בדיוק למה שהיא אמרה. נתונים פיזיים זה כמה מים סופקו, כמה במטרים מעוקבים, כמה מטרים הניחו. דברים ונתונים פיזיים, שנדע את הדברים האלו. זה כל מה שרציתי להציע.

מר אורי לוינ: אתה יכול לבקש דיון על כל תאגיד ועל כל דבר, זה לא קשור לזה.

ד"ר יונה ברגור: זה כן קשור.

מר עידן למדן: זה קשור לדו"ח הכספי. אם אתה מאשר את הדו"ח הכספי, זה חלק ממנו.

מר רפאל בראל: אתה לא מאשר את הדו"ח הכספי, אתה מקבל דיווח.

מר עידן למדן: קיבלתי את התיקון.

גב' שירה אבין: היתה בקשה של יונה שבמהלכים הבאים, ברגע שיש דיווח הוא מבקש להעביר בכתב קצת אינפורמציה שתינתן ביחד עם הדו"חות.

אפשר להגיד שכן, אפשר להגיד שלא, זה לא משהו שכרגע אנחנו הולכים לדון בו. אנחנו מעבירים את זה-

מר אבי גרובר: נהוג שחברות, למשל ציבוריות, חלק מהדו"חות הכספיים זה גם מה שנקרא דו"ח דירקטוריון, שנותן תיאורים מילוליים על הפעילות של החברה. ויש את הדו"ח עם המספרים, שהרבה פעמים נותן לך, זה נורא קשה להבין את המספרים, מה עומד מאחוריהם.

גב' שירה אבין: אני לא רואה בזה שום דבר פסול. התבקשה בקשה, כמו שאילנה פה אמרה ונתנה את הדברים אפשר להעלות אותם על הכתב ולצרף את הדו"חות. לא צריך לעשות מכל דבר, די. היתה הערה, אנחנו לא מתחילים עכשיו לדבר על הדברים שהיא דיברה.

מר עידן למדן: אני רוצה רק במשפט אחד, בבקשה, על הקשר בינינו ובין העניין של המחזור.

גב' שירה אבין: לא, אני עכשיו לא מעלה את זה.

מר אורי לוי: אני לא מוכן לזה.

גב' שירה אבין: אבל אף אחד לא נתן את זה, רגע.

מר עידן למדן: היא נתנה איזושהי סקירה.

גב' שירה אבין: היא נתנה את מה שהיא נתנה. אנחנו עוברים עכשיו, לא ממשיכים להיכנס לזה, לסקירות נוספות. תרצה אחר כך, תקבל ממנה, אני בטוחה, את כל התשובות. עקיבא, בבקשה, דיווח.

רו"ח עקיבא זינגר: אני רק אומר שהמחירים, המרווח בין מחיר הקנייה למחיר המכירה, נשחק השנה בכ-3%. הוא הולך למקורות, אף אחד

לא יודע מהנושא הזה. פשוט דרשו יעילות מהתאגיד. אנחנו נראה את התוצאות כולן בעמ' מס' 5, שזה דו"ח התזרים ולא הדו"ח... שלא תמיד מייצג את הכל. בדו"ח התזרים אנחנו עברנו מהפסד מפעילות שוטפת של 1,800,000 ₪ לעודף של 1,700,000 ₪. עמ' מס' 5 על ההתחלה, אתם רואים, היה לנו מזומנים נטו מפעילות שוטפת. את ההשקעות שאילנה הזכירה, אתם רואים, השקעות במים, השקעות ביוב, קרוב ל-11 מיליון ₪ בהשוואה ל-3 מיליון ₪ בשנה שעברה. וזאת למרות ירידה מההיטלים שנסתכמו בכ-6.5 מיליון ₪ בהשוואה ל-14 מיליון ₪ שנה שעברה. אנחנו מקווים השנה לשנה יותר טובה בנושא. את הפרשים בהשקעות שמונו, זה פשוט העודפים שנגבו בשנה שעברה מימנו השנה את פעילות ההשקעות.

רק לגבי השאלה, נושא שלא מקבל ביטוי בדו"ח, בנושא פחת המים חל שיפור ניכר, ואני מזכיר, ב-22%. ירדנו מתחת ל-10%, 9.63% בשנה זו, הודות לכל הפעילות שאילנה ציינה מקודם שהחברה עושה.

מר גיל גורדון: לנושא הזה תציג את הדו"ח של מדדי ביצוע ובנייה. יש פה גם נושא פחת, גם בדיקות פנימיות. אולי כדאי להביא את זה לפה ולצרף.

רו"ח עקיבא זינגר: בדו"ח הדירקטוריון שיוגש בשנה הבאה אתם תראו... לרשות המים בדו"ח הזה.

גב' שירה אבין: שאלות לעקיבא?

מר רפאל בראל: לי יש שאלה קטנה, והשאלה הזו קוראים לה חובות מסופקים.

מר אבי גרובר: גנבת לי את השאלה.

מר רפאל בראל: החובות המסופקים אצלכם עומדים על 3% מסך הכל החיובים עבור מים. סך הכל החיובים עבור מים היו 42 מיליון ₪ והגידול בחובות המסופקים הוא 1,400,000 ₪. אני מבין שעד שקיבלתם את העסק מהעירייה החובות המסופקים בזמנו נשארו בעירייה. כלומר, זה לא היסטוריה, זה חדש. כיצד יכול להיות שאתם מוכרים מוצר שאפשר לעצור אותו, שאפשר לשלוט בו, ויש חובות מסופקים?

רו"ח עקיבא זינגר: אם תסתכלו בעמ' 10, אתם רואים שהחובות המסופקים הם 2% מהמחזור ויש עוד הפרשה ספציפית של חוב שהוא 50%, חוב מים שהתגלה ובוצע חיוב, מטעמי זהירות נעשתה הפרשת יתר. 2% הם חובות שלהערכה לא ניתן יהיה לגבות אותם. אולי כן, אולי לא. אנחנו עושים דו"חות מטעמי שמרנות וזהירות. זה נכיס, זה משפחות במצוקה.

מר גיא קלנר: זו סטטיסטיקה ארצית?

רו"ח עקיבא זינגר: זו סטטיסטיקה מקומית.

מר גיא קלנר: לא, אני שואל האם יש מקור השוואתי לזה.

רו"ח עקיבא זינגר: בשכנים, רעננה הם קצת יותר טובים, 1.5%, 1.6%. בהרצליה עוד לא הגיעו ליותר מ-5% חובות שם לא נגבים. אנחנו 2%, די קרובים, למרות שהשנה יש טיפה פחות, והצפי להגיע 1%-

מר רפאל בראל: זה כשאנחנו יושבים על הברז עוד. קיבלתי הסבר שמספק את דעתי. יש לי בעיה אחרת, שקוראים לה מזומנים ושווי מזומנים. המזומנים ושווי מזומנים בין שנה שעברה לשנה הזו ירדו ב-5 מיליון ₪, כאשר בעל השליטה חייב לך כסף. למה?

מר עידן למדן: עכשיו גנבת לי את השאלה.

- מר רפאל בראל:** למה בעל השליטה חייב לך כסף ולא משלם?
- מר גיל גורדון:** בעל השליטה, זה היה ריכוז זמני לאותו רגע.
- מר רפאל בראל:** זה היה צילום לאותו יום? זהו, בסדר גמור. מקובל עליי. אם זה היה צילום לאותו יום זה מקובל עליי.
- ד"ר יונה ברגור:** לי יש כמה שאלות. יש לכם הוצאות מימון גבוהות, את יכולה להסביר למה הוצאות המימון הגבוהות?
- גב' אילנה ניצן:** כן, ב-2011 זה מאוד בלט.
- ד"ר יונה ברגור:** זה אותו 1,800,000 ש"ח, זה חלק גדול מההפסד.
- גב' אילנה ניצן:** נכון. יש לנו שתי הלוואות לחברה. הלוואה אחת זו הלוואת הקמה שנלקחה כשהחברה הוקמה מבנק אוצר החייל, עם אחוז ריבית, וההלוואה השנייה זו הלוואת בעלים שנקבעה בעת ההקמה של החברה. 30% מסקר הנכסים. על הלוואת הבעלים סוכם בהסכם ההקמה שתהיה הלוואה לפי הריבית הנמוכה ביותר שהחברה... דהיינו אותה ריבית שהיתה-
- מר רפאל בראל:** פריים פלוס נקודה 015.
- גב' אילנה ניצן:** הריבית שקיבלנו, בדיוק. ב-2010, בטעות שלנו, נרשמה הריבית כריבית קבועה ולא ריבית פריים פלוס. ואת התיקון הזה עשינו ב-2011.
- ד"ר יונה ברגור:** העלייה מ-10 ל-11 נבעה מהרישום-
- גב' אילנה ניצן:** ועלייה במחיר הפריים.

ד"ר יונה ברגור: שאלה נוספת, כללית מאוד. בזמן שהנושא של מיס

וביוב היה בידי העירייה, העירייה יצאה עם רווחים של עד 9 מיליון ₪ לשנה.

מר גיא קלנר: מה אמרת?

ד"ר יונה ברגור: כן.

מר גיא קלנר: לא שמעתי, מה אמרת?

ד"ר יונה ברגור: העירייה הוציאה מהנושא של מיס, רגע, תן לי רגע

להגיד משהו.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: הבנתי.

גב' אילנה ניצן: אבל צורת הרישום היא אחרת לחלוטין.

ד"ר יונה ברגור: רגע, אני רוצה לשאול. העירייה, היו לה הכנסות

נטו סדר גודל של 9 מיליון ₪ מדי שנה. כן, הכנסות. שהשקיעו אותם לא במיס
אלא בדברים אחרים. עכשיו אני שואל, אתם נמצאים בתהליך של עסק שהולך
ומשתקם, תסבירו לנו את כללי המשחק. אני לא בא בטענות, אני רק רוצה
להבין את ההסבר.

רו"ח עקיבא זינגר: אתן לך את ההסבר על קצה המזלג, רק את הדברים

העיקריים. אני לא יודע על איזה תקופה מדובר, עם הבארות או בלי הבארות,
כי זה עולם אחר, אבל נניח בלי הבארות להשוואה. הכללים בחשבונאות
החלים על הדו"חות של העירייה ושלנו הם שונים. כך למשל אנחנו רושמים
פחת חשבונאי, שזה ירידת ערך הנכסים, שמסתכמת השנה הזאת-

ד"ר יונה ברגור: זה פחת חשבונאי, זה לא פחת מזומנים.

רו"ח עקיבא זינגר: 3.5 מיליון ₪. יש לנו 1.5 מיליון ₪, זה החובות המסופקים שהעירייה לא רושמת כי היא עובדת על בסיס מזומן. זה עוד 1.5 מיליון ₪, 5 מיליון ₪. יש לנו את הריבית שמקודם הזכרת, 2 מיליון ₪, שהעירייה לא היתה מזכה את עצמה בריבית.

גב' אילנה ניצן: יש עוד דבר. ההיטלים נרשמים בעירייה על בסיס מזומן, אם אני לא טועה, ואצלנו הם הכנסה נדחית. הוא רואה את זה בתזרים.

ד"ר יונה ברגור: רגע, יש לי עוד כמה שאלות קצרות. התקבולים בגין היטלי ביוב ירדו משנה שעברה לשנה בגלל שאין בנייה? פחות בנייה, הרבה פחות בנייה ובגלל זה, אוקיי.

גב' אילנה ניצן: כן.

מר רפאל בראל: יונה, בסך הכל אני חושב שהמאזן הזה משקף מציאות טובה.

ד"ר יונה ברגור: בעמ' 8, הפרשה לחובות מסופקים, כתוב כאן 'בדו"חות הכספיים נכללה הפרשה' וכו', 'התבססה ההנהלה על הערכת הסיכון על סמך מידע שבידה... וכו'. מהו הסיכון?

מר רפאל בראל: דיברנו על זה כבר.

ד"ר יונה ברגור: לא עקבתי אחרי זה. אוקיי, בסדר. מה אתם עושים עם הצרכן החשוד בגניבת מים? נושא כספי זה נושא כספי, אבל שאר הבעיה של גניבת מים.

(מדברים ביחד)

מר אורן ברעוז: יש משטרה, שם זה מטופל.

גב' אילנה ניצן: הוגשה תלונה ליחידה...

מר אורן ברעוז: אתה יכול לפנות לרב פקד אבי מימון, הוא מטפל בזה.

מר עידן למדן: לגבי המזומן והשווי מזומן, הבנתי את תשובתכם, אבל יש לי כמה דברים. יש לי כמה שאלות לגבי ביאור 22, מה שנקרא ההוצאות הכלליות. קודם כל, שאלה כללית. האם בתאגידים העירוניים בכל הארץ יש מה שנקרא שכר דירקטוריון או לא? פשוט לא יודע איך זה עובד בתאגידים אחרים, אני מניח שיש.

רו"ח עקיבא זינגר: זה כללים שחלים על תאגידי מים וביו והפעילו את כללי הרשות לחברות ממשלתיות לתאגיד קטן.

מר עידן למדן: אנחנו רואים פה פשוט שהיה רכיב מאוד גדול של ההוצאות. כמעט בכל דבר יש עלייה. לדוגמה, בארנונה יש עלייה של כמעט 50%, בדואר ותקשורת אנחנו רואים עלייה של כמעט 20%, בהחזקת רכב עלייה של 60%. זאת אומרת, אני לא רואה את העלייה ביותר אכיפה, ביותר זה. אני לא יודע. איך אנחנו מודדים?

רו"ח עקיבא זינגר: לכל דבר יש את התשובה הספציפית שלו.

גב' אילנה ניצן: אתה משווה ב-2010, אז בבסיס צריך לזכור שב-2010 עד סוף אפריל, חברה א' ישבה ברח' אברבוך וחלקה היו לה משרדים בעירייה, קיבלה שירותי קריאות מדי מים ושירות לקוחות גם כן מהעירייה.

בעצם מאפריל 2010, 2011 בעצם שנה ראשונה מלאה מההיבט הזה, בעוד ש-
2010 מייצגת ממאי.

רו"ח עקיבא זינגר: זה גם באחוזים הרבה, אבל בכסף די מעט.

מר עידן למדן: זאת אומרת, אני מניח שבמדד הזה, לצורך העניין,
עוד שנה מהיום אני אראה פחות או יותר אמור להיות איזושהי עלייה כזו או
אחרת.

מר אורן ברעוז: יכול להיות שהמוקד העירוני ייקח 22 לחודש.

מר רפאל בראל: למשל השנה אין להם... אנשים לעשות את העבודה.

מר עידן למדן: אתה רואה שירותים מקצועיים עלייה וזה, אבל
לזה לא כל כך התייחסתי.

מר רפאל בראל: כשאתה קורא מאזן ואתה מנתח אותו אתה תמיד
תמצא את האיזון.

מר עידן למדן: רק דבר אחד לגבי הפחת. מה זה פחת של הנהלה?

רו"ח עקיבא זינגר: מחשבים בעיקר.

גב' אילנה ניצן: הריהוט המשרדי.

מר אורי לוינ: אני הבנתי ממה שאמרת, לא קראתי את הדו"חות,

שב-2011 היה הפסד קטן ושב-2012 יהיה רווח קטן, נכון?

גב' אילנה ניצן: אנחנו מקווים.

מר אורי לוינ: השאלה שלי היא עקרונית. מה קורה כשיש הפסד?

ההפסד עובר לשנה הבאה?

- גב' אילנה ניצן:** כן.
- מר רפאל בראל:** בחברה כן.
- מר אורי לוינ:** ואם בעוד שנה יש עוד הפסד הוא גם עובר לשנה הבאה?
- מר רפאל בראל:** הוא גדל, כן.
- רו"ח עקיבא זינגר:** כן.
- מר אורי לוינ:** אין מה לעשות.
- גב' אילנה ניצן:** ואז מכאן אתה מרוויח... ואתה לא משלם מס.
- מר אבי גרובר:** שאלה שמעניינת אותי זה הנושא של כל מיני קבלנים ואנשים שמשפצים ועובדים. מים הם לוקחים מהמערכת שלכם, נכון? מהמערכת הכללית. יש איזשהו בקרה על זה? פיקוח כמה מים משתמשים?
- גב' אילנה ניצן:** כן. אני אחלק את התשובה לשני חלקים. קבלנים שעובדים על כבישים ומשתמשים במים, אנחנו משתמשים בנוסחה של ולדימיר, יש נוסחה שוולדימיר נתן לנו ועל פיה אנחנו מחייבים. ניסינו לתת מדי מים, אבל אנחנו לא זקוקים במה שקורה לתת מדי מים. קבלנים שמשפצים בתים אנחנו נותנים מדי מים, כי אז זה מחובר ואנחנו יכולים לקרוא את מדי המים.
- מר אבי גרובר:** ואלה שמשפצים את הרחובות, בפועל את לא יודעת כמה מים הם משתמשים.
- גב' אילנה ניצן:** לא, אמרתי, יש נוסחה.

מר אבי גרובר: ויש דרך לדעת, אם נתנו לו 5 קוב והוא השתמש ב-

20? יש איזושהי דרך לדעת את זה? אין מה.

גב' אילנה ניצן: לא.

אדר' ולדימיר לוי: אתה לא יכול כל יום להעביר את השעון.

גב' אילנה ניצן: גם בדרך הוא משתמש.

מר אבי גרובר: אני שואל אם יש מצב שאחד, נתנו לו 5 ומשתמש ב-

25.

מר אורן ברעוז: אבל מה זה שעון? הוא מעביר אותו. הוא פעם

מחבר אותו בצד הזה, פעם בצד הזה, נגמר הסיפור. לא קרה כלום. מריץ אותו יום אחד קדימה, יום אחד אחורה.

ד"ר יונה ברגור: יש לי שאלה אחת והערה אחת. בעמ' 22, מה זה

הפסד הון? ביאור 24, הפסד הון של 67,000 ₪.

רו"ח עקיבא זינגר: אנחנו מוסיפים קווים, תשתיות. כשמתבצעת

החלפה של צינור בצינור, אם הצינור שהוחלף נשארה לו יתרת חיים מסוימת עפ"י הכללים, אז נוצר לך הפסד הון.

ד"ר יונה ברגור: הבינותי. אני רוצה רק להעיר הערה אחת, למרות

שלאור גם השאלה של עידן והתשובה שקיבלנו, אני חושב שהיות ו-2010 היתה לא שנה מלאה בעצם מבחינת תפקוד שלכם, שנראה לי שאתם מתנהלים בסדר.

מר אורי לוי: האם בתאגיד שרוניים השעונים החדשים משדרים

את הקריאות בזה?

גב' אילנה ניצן: עדיין לא.

מר אורי לוי: מדוע לא? זה בתכנית?

גב' אילנה ניצן: ב-2014.

מר אורי לוי: גם לא בבנייה חדשה?

גב' אילנה ניצן: אני אסביר. בהסתכלות כל המדים הגדולים שאנחנו מתקינים היום, זה מדים שיכולים לשדר מרחוק ברגע שתותקן בהם המערכת. בדרך כלל זה מדים בבתיים רחוקים וכו'. התשתית שעולה כסף זו תשתית השידור, שנכון להיום החברות עובדות על RS, שזה גלי רדיו, צריך הרבה נקודות לפזר בעיר וכו'. שכונה חדשה, נניח... תקום.

מר אורי לוי: נווה גן.

גב' אילנה ניצן: נווה גן חלקה כבר מסודרת. החלק השני של נווה גן שיקום, אז התכנית ודאי שאם זה יקום מספיק מהר אז נעשה עליו גם את הפיילוט, כי רצוי לעשות פיילוט לפני שהולכים בקנה מידה גדול, ולא – נבחר חלק אחר שנעשה עליו את הפיילוט.

מר אבי גרובר: אין רשויות אחרות שעושות את זה? למה צריך לעשות פיילוט?

גב' אילנה ניצן: יש היום שיטות שונות, יש היום שיטות במספר חברות בשוק.

ד"ר יונה ברגור: אני לא מבין, למה השאלה הזאת לגיטימית?

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: נתתי גם לך וגם לו, הכל בסדר. רפי אחרון וזהו. עידן, די, לא. רפי אחרון וזהו.

מר רפאל בראל: אני יכול רק לברך על המאזן. אני אמנם התעמקתי קצת יותר בו, וכאן יש לי תשובה ליונה שאמר שבשנים עברו היו רווחים ועכשיו יש לנו הפסדים. בל נשכח שחברת המים, או למעשה יחידת המים שהיתה בעיר, לא שילמה ארנונה לעיריית רמת השרון, לא שילמה שכר דירה לעיריית רמת השרון, לא שילמה מחשב לרמת השרון. כל ההוצאות האלו לא שולמו, אלא אלי נלקחו בחשבון בבואם לחשב את מחיר המים. לכן הפרשים כאן יכולים להיראות לכם קצת יותר מוזרים. אבל כאן הם הולכים וקטנים. מניתוח פשוט של המאזן, ואני מודה שלא התעמקתי בו, אני חושב שהמאזן משקף מציאות בריאה. תודה רבה לכם.

גב' שירה אבין: תודה רבה, הישיבה נעולה.

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

3. אישור הכשרת דני וובק לפקח סביבה לאכיפת חוק הרשויות המקומיות.

החלטה מספר 245: הוחלט לאשר פה אחד את הכשרת דני וובק לפקח סביבה לאכיפת חוק הרשויות המקומיות.

4. אישור מועצת העיר להגדלת הון מניות רימונים – חברה לפיתוח רמת השרון בע"מ למול השקעת בעלים של העירייה בחברה.

החלטה מספר 246: הוחלט לאשר פה אחד את השקעת הבעלים של העירייה בחברת רימונים – חברה לפיתוח רמת השרון בע"מ, בהתאם להנחיית משרד הפנים אשר מסתכמת ב-1,650,008 ₪ בגין פרויקט התאים הפוטו וולטאים.

החלטה מספר 247: הוחלט לאשר פה אחד את הגדלת ההון הרשום בחברת רימונים – חברה לפיתוח רמת השרון בע"מ, ב-1 מיליון מניות רגילות בנות 1 ₪ ערך נקוב.

5. אישור חוזה עבודה לסמדר ברדה כעוזרת ראש העיר בלשכת מנכ"ל העירייה בהתאם לאישור משרד הפנים.

החלטה מספר 248: הוחלט לאשר פה אחד חוזה עבודה לסמדר ברדה כעוזרת ראש העיר בלשכת מנכ"ל העירייה בהתאם לאישור משרד הפנים.

6. אישור להארכת תקופת ההכרזה, פינוי בינוי "הצעירים" ברחוב השח"ל.

החלטה מספר 249: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 7, נגד - 1, נמנע - 1) הארכת תקופת ההכרזה, פינוי בינוי "הצעירים" ברחוב השח"ל.